

Όταν διορίστηκα...

Όταν διορίστηκα στα Λαγκάδια (κάπου 1000 μέτρα υψόμετρο μέσο όρο γιατί το χωριό είναι αμφιθεατρικό με τεράστιες κλίσεις και η πλατεία του να φανταστείτε από την οποία περνάει το λεωφορείο είναι μπαλκόνι με κολώνες μπηγμένες στον Κάτω Μαχαλά) μου είπαν ότι έπρεπε να συμπληρώσω το ωράριό μου με ώρες που θα έκανα ή στα Λαγκάδια με ότι νάναι μαθήματα ή να πηγαίνω κάθε μέρα πιο πάνω στα Τρόπαια και την Κοντοβάζαινα (τέρμα Θεού μέσα στα χιόνια) και να κάνω μαθήματα ειδικότητας μου όπως ... π.χ. η φιλοσοφία και η πολιτική οικονομία...

Όπως καταλαβαίνετε διάλεξα να μείνω με πλήρες ωράριο ό,τι νάναι μαθημάτων στα Λαγκάδια και συνεπώς άρχισα να κάνω ό,τι μου βάζανε...

Έκανα λοιπόν στα παιδιά όλα τα μαθήματα της ... ειδικότητάς μου (Φυσικός ήμουν). Έκανα Γυμναστική (τους έκανα ό,τι είχα μάθει από τον Γυμναστή μου τον κ. Φούκα όταν ήμουν μαθητής στην παράγκα της Νέας Ιωνίας Μαγνησίας. Το τράβηξα βέβαια λίγο παραπάνω και έβαζα τα κορίτσια να κάνουνε κάμπεις όσες και τα αγόρια μέχρι που τα καημένα ή πέφτανε κάτω ή κάνανε ποντίκια στα μπράτσα), έκανα αρχαίους φιλόσοφους, έκανα πολιτική οικονομία, έκανα ό,τι μου βάζανε να κάνω.

Έκανα και Οικοκυρικά (Οικιακή Οικονομία) στη Β΄ Γυμνασίου.

Διάβαζα το σχολικό βιβλίο και έλεγα στα παιδιά ό,τι έλεγε το βιβλίο. Σάματις είχα και καμιά άλλη γνώση επί του αντικειμένου. Διάβαζα την προηγούμενη το σχολικό βιβλίο και την επόμενη μέρα θα έμπαινα στην τάξη και θα έλεγα στα παιδιά πως θα είναι γεμάτο ένα ψυγείο σε ένα σπίτι, πως πρέπει να αλλάξουμε το αταρί ώστε να πάρουμε το καινούριο μοντέλο, πως πρέπει να γίνει ο οικογενειακός προγραμματισμός.

Για παράδειγμα έπρεπε να τα ρωτήσω που θα πάνε διακοπές το καλοκαίρι και πως προγραμματίζουνε στην οικογένεια τις διακοπές τους.

.....

Μπαίνω λοιπόν στην τάξη νέος, αεράτος, φουριόζος και ... τελείως άπειρος και ανοίγω κουβέντα

- Πως σας φαίνεται το atari; *(μούγκα στην τάξη)*

Τι λέτε για το καινούριο atari;

- Τι είναι αυτό ρε Δάσκαλε;

- Ένα πράγμα με ένα λεβγιέ που παίζεις παιχνίδια στον ... υπολογιστή και ...

- Σε ποιον υπολογιστή;

(απόλυτη αμηχανία σε όλη την αίθουσα)

.....

- Ας το αφήσουμε αυτό κι ας πάμε σε κάτι πιο ευχάριστο... Το καλοκαίρι που θα πάτε διακοπές; *(έτσι μου έλεγε να πω το σχολικό βιβλίο)*

Πετάγεται ένα παιδί από του Μπούφι *(λυπάμαι που δε θυμάμαι το όνομά του, αλλά το πιο πιθανόν είναι να λεγότανε Καγιούλης, γιατί στο Μπούφι μένανε πολλοί Καγιούληδες)* και λέει

- Στα πρόβατα να βοηθήσω

(αμηχανία στην αίθουσα)

- Ωραία, του λέω

- Ωραία είναι τα πρόβατα Δάσκαλε; Ξέρεις τι δουλειά έχουνε; Μυρουδιά και φουσκί κάθε μέρα και γκλίτσα

(αμηχανία)

- Φαντάζομαι... είπα στο παιδί, όταν το πιο πρόσφατο πρόβατο που είχα δει ήταν ψητό το Πάσχα του 75.

Βέβαια, είναι και το φουσκί, του είπα με στόμφο και ανάθεμα αν ήξερα τότε τι ήταν το φουσκί

Οι υπόλοιποι παιδιά τι λέτε; Πως προγραμματίζετε τις διακοπές του καλοκαιριού *(μούγκα. Σαν εγώ να τάλεγα εγώ να τάκουγα)*

.....

Ανοίγω «κρυφά» το σχολικό βιβλίο να δω τι λέει για αυτές τις δύσκολες περιπτώσεις και βλέπω ότι έπρεπε να ρωτήσω τα παιδιά πώς γίνεται η κουβέντα μέσα στο σπίτι και πώς διαχειρίζεται τις ιδέες η οικογενειακή τους ομάδα

Παίρνω λοιπόν ανάσα και λέω

- Ας πούμε ότι η μητέρα σας θέλει να πάτε διακοπές στο Άστρος και ο πατέρας θέλει να πάτε στο Λουτράκι. Δε θα πρέπει να το συζητήσετε μεταξύ σας με επιχειρήματα, ώστε να πάρετε μια απόφαση;

Σηκώνεται χέρι από άλλο παιδί. Αν δεν κάνω λάθος πρέπει να ήταν ο Στράτος ο Καγιούλης από του Μπούφι. Ερχόταν κάθε μέρα για μάθημα από κάτω...

Σηκώθηκε λοιπόν χέρι κι αγάλλιασε η ψυχή μου. Λέω μέσα μου εντάξει το ισορρόπησα το μάθημα.

- Για πες τι θα κάνετε; ρωτάω

- Ο μπαμπάς να ρωτήσει τη μαμά; ... λέει το παιδί ... Ο μπαμπάς τη μαμά; ξαναλέει

(Χαχαχαχα... το παιδί. Χαχαχαχα... παίρνει μπρος και η υπόλοιπη τάξη)

Βρε Δάσκαλε δεν πάμε διακοπές και ο μπαμπάς ποτέ δε ρωτά τη μαμά τι θα κάνει.
Τι μας λες; (Χαχαχαχα... το παιδί)
Ο μπαμπάς θα ρωτήσει τη μαμά πού θα πάμε διακοπές!

(Χαχαχαχαχαχα...όλη η τάξη)

Βλέπω ένα χέρι από αριστερά στο βάθος να με δείχνει και ήταν σα να μου έλεγε
- Να βρε Δάσκαλε που να σκάσει το κακό σου.... μας έκανες και γελάσαμε πρωινιά-
τικα

Ξεκαρδιζότανε τα παιδιά, άρχισα να γελάω και γω που ξαναήρθαν όλα τούμπα....
Μας πήραν ειδηση και άλλες αίθουσες και γελούσανε

.....
.....

Κτυπά το κουδούνι και χαμογελώντας, αλλά και έχοντας πάρει στροφές πάω στο
γραφείο του Διευθυντή του Γυμνασίου Λαγκαδίων.

- Θέλω να μιλήσω με τον Προϊστάμενο στην Τρίπολη του λέω
 - Τι έπαθες μου λέει;
 - Θα ακούσεις
-

Παίρνω τηλέφωνο και λέω στην Διεύθυνση κάτω στην Τρίπολη όσα έγιναν μέσα
στην τάξη...

- Η οικιακή οικονομία του σχολικού βιβλίου είναι έξω από κάθε δεδομένο εδώ
στο χωριό. Δεν υπάρχει όχι μόνο ως εμπειρία των παιδιών, αλλά ούτε ως υγιή προο-
πτική τους. Είναι λάθος όλο το βιβλίο στα μάτια αυτών των παιδιών.

Γιατί κ. Προϊστάμενε πρέπει να εξευτελιστώ και εγώ και μαζί μου και το Δημόσιο
Σχολείο για ένα εντελώς ανεπίκαιρο για το χωριό σχολικό βιβλίο που φτιάχτηκε για
το Κολωνάκι;

Για ποιο atari να τους πω και για ποιο ψυγείο με σαλάμια να τους πω όταν φτιά-
χνουν παστό από το γουρούνι τους γύρω στα Χριστούγεννα;

Για ποιον προγραμματισμό καλοκαιρινών διακοπών να μιλήσω όταν τα παιδιά φυ-
λάνε πρόβατα;

Αυτό το βιβλίο που με βάζετε να διδάξω είναι άχρηστο για μας εδώ και λειτουργεί
μόνο στην Τσακάλωφ εκείνων που το έγραψαν, χωρίς να έχουν ιδέα ότι υπάρχει και
άλλος χώρος πιο μακριά από το δρόμο τους

Δε με λυπάστε; Δε λυπάστε το Δημόσιο Σχολείο;

- Ηρέμησε βρε παιδάκι μου... Τι θέλεις να κάνω;
- Να με αφήσετε να κάνω αυτό που νιώθω ότι χρειάζονται τα παιδιά
- Ναι, αλλά και γω έχω διαταγές και νόμους βρε Θρασύβουλε ...

- Που πρέπει να είναι ελαστικοί στην περίπτωση μας αν θέλουμε να προσφέρουμε.
Σας παρακαλώ μη με ξαναβάλετε να κάνω τέτοιο μάθημα. Ντρέπομαι...
Δεν προσφέρω τίποτε, τα παιδιά κοροϊδεύουν και γω προσπαθώ να καλύψω κατα-
στάσεις...

Μην με αχρηστεύετε... Σας παρακαλώ... Φυσικός είμαι...
Τι σχέση έχω με οικοκυρικά και με σαλάμια σε ψυγεία;...
Σας παρακαλώ...

.....

.....

Σιωπή για ώρα με ανοικτή τη γραμμή...

Κοιταζόμασταν με τον Διευθυντή του Γυμνασίου και ακούγαμε την σιωπή της άλλης πλευράς

- Θα σε καλύψω, αλλά μην πλακώσεις τα παιδιά συνέχεια με Φυσική και Χημεία και τα ζουρλάνεις. Είναι Γυμνάσιο...

- Θα τους αυξήσω τις ώρες πραγματικής Φυσικής και Χημείας και θα τους κάνω και άλλα πράγματα. Θα δείτε....

Πάντως αν συνεχίσω να κάνω οικοκυρικά σε αυτούς τους χώρους θα ξεφτιλιστούμε όλοι. Ντρέπομαι...

- Επειδή σε φοβάμαι θέλω να μου καταθέσεις πρόγραμμα με ό,τι σκέφτεσαι να κάνεις και με όλες τις κινήσεις σου στο Σχολείο

- Βεβαίως θα καταθέσω και σας ευχαριστώ για την ελευθερία που μου δίνετε... Και να μη με φοβάστε...

- Μη με εκθέσεις πρόσεχε ...

- Όχι.... Δεν θα σας εκθέσω...

Έκλεισα το τηλέφωνο και πήρε ανάσα η ψυχή μου...

Με μια έκθεση και ένα πρόγραμμα που θα υπέβαλλα σε Προϊστάμενο στην Τρίπολη ήμουν ελεύθερος να αλλάζω πράγματα.

Και αυτό το είχε ακούσει και ο Διευθυντής του Γυμνασίου Λαγκαδίων...

Συνέταξα την έκθεση και το πρόγραμμα και ελευθερώθηκαν τα χέρια μου...

Έγιναν τόσα και τόσα πράγματα μετά...

.....

.....

Τα Λαγκάδια είχαν διάχυτη τη δύναμη εκείνη που όλα τα έκανε εύκολα και που σου έδινε το δικαίωμα όχι μόνο να τα διεκδικήσεις όλα, αλλά και την υπόσχεση να τα πετύχεις όλα.

Τα Λαγκάδια είχαν το κάτι άλλο που δεν ξαναβρήκα πουθενά και ποτέ ξανά μακριά από τη Γορτυνία ...

Τετάρτη 27 Ιουνίου 2018

*Θρασύβουλος Μαχαίρας
Φυσικός*